

Poslanecká sněmovna dnes odpoledne ve 3. čtení schválila prováděcí zákon k nařízení o evropské občanské iniciativě, kterou zaručuje Lisabonská smlouva. Co tento nový nástroj participace občanské společnosti na vytváření evropské legislativy v praxi znamená? Přispěje ke snižování demokratického deficitu EU nebo je to jen další zvýšení již tak nákladné byrokracie evropské mašinerie?

Jak se může občan EU aktivně podílet na politice Evropské Komise?

Prostřednictvím Evropské občanské iniciativy.

Jak konkrétně postupovat, chci-li založit Evropskou občanskou iniciativu?

- Nejdříve je důležité ustavit takzvaný **výbor občanů** – v podstatě hlavní organizátoři iniciativy. Ve výboru musí být **minimálně 7 osob** z nejméně sedmi různých členských států.

- Dalším krokem je **registrace iniciativy**. Organizátoři musí požádat o registraci své navrhované iniciativy v jednom z úředních jazyků EU **do elektronického registru**, který k tomuto účelu zpřístupní Komise. Komise musí odpovědět do

dvou měsíců.

Iniciativu může komise odmítnout zaregistrovat z několika důvodů – například je iniciativa mimo rámec pravomocí Komise, nebo iniciativa nedodržela formální podmínky. Důvodem může být ale také mnohem abstraktnější a to rozpor s hodnotami EU – například kdyby iniciativa chtěla prosadit trest smrti, proti němuž EU bojuje.

- Dalším krokem je **sběr podpory**. Aby se touto iniciativou evropští úředníci zabývali, musí výbor najít podporu (formou “prohlášení o podpoře”) u **mi**

minimálně jednoho milionu osob

, kteří mají voličské právo (tedy například v ČR způsobilý občan nad 18 let). Zároveň podporovatelé iniciativy musí zastupovat alespoň

jednu čtvrtinu členských států EU

. Důležité je zmínit, že zapojit se mohou jen lidé a ne například firmy. Platí také minimální počet osob na členský stát (Toto číslo se rovná se počtu poslanců Evropského parlamentu zvolených v dané zemi, který je třeba vynásobit číslem 750. V ČR to znamená sesbírat 16 500 podpisů).

- Sběr dat může probíhat jak elektronickou formou tak listinnou. Prohlášení o podpoře musí odpovídat vzoru, který lze nalézt na internetu. Důležitou informací je, že organizátoři iniciativy mají **1 rok** ode dne registrace na to, aby shromáždili potřebný počet prohlášení.

- Pro **online sběr** je nutné, aby organizátoři nejprve požádali a získali potvrzení od příslušného orgánu členského státu EU, že jejich online systém sběru je v souladu s danými požadavky. Orgán musí odpovědět do **jednoho měsíce**. Komise organizátorům zdarma poskytne software, kteří mohou organizátoři použít k online sběru dat.

- Po získání dostatečného počtu prohlášení o podpoře je musí organizátoři zaslat příslušným orgánům v jednotlivých zemích k ověření a potvrzení. Orgány musí do **tří měsíců**

vystavit

potvrzení, v němž uvedou počet platných prohlášení o podpoře

, která byla shromážděna.

- Po splnění formálních náležitostí již zbývá jen **posouzení** občanské iniciativy **Komisí**

Komise má **tři měsíce** na její posouzení a rozhodnutí o dalším postupu. Během této doby se Komise setká s organizátory, kteří by měli být schopni vysvětlit podstatu své iniciativy.

Organizátoři budou mít také možnost představit svou iniciativu na

veřejném slyšení

uspořádaném v

Evropském parlamentu

- Komise ve své odpovědi vysvětlí, k jakým **závěrům** ohledně iniciativy dospěla, jaká případná opatření zamýšlí učinit a jaké je její odůvodnění.

Je nutné upozornit na to, že Evropská Komise není výsledkem iniciativy vázána a záleží jen na ní zda a jak příslušnou právní normu navrhne. Organizátorům z předložení iniciativy nevyplývají prakticky žádná práva a předložení návrhu legislativního aktu nadále rozhoduje pouze Komise.

Evropské občanské iniciativy je možné začít předkládat od **1. dubna 2012**.

Jakých oblastí se může Evropská občanská iniciativa týkat?

Nařízení toto stanovuje pouze obecně. Iniciativa může vyzvat Evropskou komisi, aby předložila návrhy legislativních aktů v oblastech, v nichž jí to umožňují její pravomoci. V podstatě se tedy může iniciativa týkat všeho, co spadá do pravomocí Komise.

Nejdůležitější je, aby se iniciativa zabývala takovým tématem, které bude schopno zaujmout a tím pádem najde podporu u masy evropských občanů. Nejvíce mají tedy šanci na podporu témata, která se týkají konkrétních problémů lidí. Například oblast životního prostředí – problémy znečištění vzduchu či například problém nadměrného hluku v obytných oblastech kolem dopravních tepen.

Dá se tedy předpokládat, že nejčastěji se iniciativy budou zabývat životním prostředím a sociálními právy občanů, také například problémů týkající se dopadů finanční krize.

Je nutné upozornit na fakt, že iniciativa se nemůže týkat primárního práva EU, tedy základních smluv EU. Iniciativa, která vyžaduje dodatek ke Smlouvám EU nemá šanci na registraci.

Může se občanská iniciativa týkat například zrušení dvou sídel EP?

Ne, protože toto téma nespadá do oblastí, v nichž má Komise právo předkládat návrhy. V nařízení je uvedeno, že navrhované občanské iniciativy, které jasně spadají mimo rámec pravomocí Komise předložit návrh právního aktu Unie pro účely provádění Smluv, se nebudou registrovat. O sídle orgánů rozhodly vlády členských států vzájemnou dohodou.

Více o Evropské občanské iniciativě [ZDE](#).

[Joomla SEO powered by JoomSEF](#)